

Kristna
synskadades
förening

Syskonbandet

SYSKONBANDET

Nummer 2, april 2022 | Årgång 114

MÖT STYRELSEKANDIDATERNA | ASHRAMHELG | VERKSAMHETSBERÄTTELSE

UKRAINAFLYKTINGAR BESÖKTE SYSKONBANDET

Från verksamhetsledaren

För några dagar sedan upphörde covid-19 att betraktas som samhällsfarlig smitta i Sverige och alla restriktioner skrevs av. Med detta i sikte var det nog fler än jag som trodde att ett allt ljusare år väntade för oss generellt. Men samma dag som vår senaste medlemstidning skickades ut så fick vi höra om hur Ryssland överraskat med fullskaligt krig mot Ukraina. Påtaglig oro kom åter över oss. Å ena sidan är detta bara ett av många destruktiva krig som pågår i världen just nu. Ändå är det ett krig som berör oss på ett särskilt sätt, ja inte bara oss utan hela världen påverkas. Våra afrikanska systerföreningar berättar om hur priser i ett tidigt skede skenade hos dem. För vår del har vi Ukraina geografiskt nära, många av oss har vänner där och raskt började också ukrainare på flykt komma till vårt land. Är du inte en av de många som låtit ukrainare bo hos dig så har du troligen nu eller inom kort träffat några av dem i din kyrka, på din mataffär eller på ditt serviceboende.

Kriget bröt ut veckan efter Askonsdagen och när du läser denna text har Påskhögtiden passerat. Påsken som upprepar de tvära kasten från den brutalaste död till hoppet av förunderlig uppståndelse till liv. Vi som många gånger firat Påsk och har facit till händelseförloppet kan glädjas i tanken åt Påskdagens goda samtidigt som vi i

Långfredagens texter läser om det onda. På liknande sätt får vi lov att glädjas åt det goda samtidigt som oro för pågående elände råder. Kanske är det till och med nödvändigt att göra så.

Parallellt med krigets grymheter har människor ställt sig upp och visat på kapacitet till godhet. Den generositet vi hört om på sistone har tidigare inte sett sitt motstycke. Pengar skänks, familjer öppnar sina hem och många lägger ett oändligt antal timmar på att skjutsa flyktingar till trygghet i vårt land. Detta får vi glädjas åt trots grundorsaken till att det behövs. Vi får till och med skämta och skratta mitt i denna allvarliga tid, så som extra många passade på att göra på denna månads första dag. Med tacksamhet får vi se till baka på det goda som gjordes under året som ligger bakom oss, vilket vi enkelt får hjälp med av verksamhetsberättelsen som presenteras i detta nummer. Vi får också vara glatt förväntansfulla åt de tillfällen vi inbjuds att delta i och vara tillsammans framöver. I tidningen här kan du läsa om kommande Gemenskapsdagar med årsmöte, om Nordisk konferens och om en beredskapsdag. När vi möts får vi hämta kraft i gemenskapen med varandra, be, tacka och mitt i rådande orosmoln ta sikte på att vi snart ska se solen igen.

Tina Strömberg

Innehåll

Från verksamhetsledaren	s 2	Inbjudan till nordisk konferens	s 13
Ashram i Värmland	s 3	Utblick: Nyheter från Kongo	s 14
Hälsning från styrelsen	s 4	Ukrainska flyktingar besökte	
Beredskapsdag på Almåsa	s 5	Syskonbandet	s 16
Dags att välja styrelse	s 6	Vad är Goda Nyheter?	s 18
Verksamhetsberättelse för 2021	s 8	Krönika: Gud måste tåla kritik	s 19
Syskonbandets pingstheg	s 12	Boktips	s 20

Ashram i Värmland

Fredagen den 11 mars samlades vi på Sörgården i Klaxås som ligger i Kil i södra Värmland. Vi skulle uppleva Ashram-gemenskap. Allt som allt var vi 22 deltagare, några hade varit där förr medan det för andra var första besöket.

Text: Monica Söderberg Foto: Ronny Gilderskär

Vi blev mycket väl mottagna och väl trakterade från första stund. Mycket god mat och mycket kärlek och vänlighet från alla håll. När jag själv anmälde mig till denna helg funderade jag mycket över ordet Ashram. Jag tänkte på Indien, och -faktiskt nästan på ordet "flum". Men nu fick jag lära mig att ordet ashram är sanskrit och betyder "fri från arbete" eller "vila". Begreppet kommer (som jag trod-

de) från Indien. I den svenska, kristna ashramrörelsen ingår bön, bibelstudium, meditation, lovsång och gemenskap. Allt detta hann vi med att ägna oss åt under helgen på Sörgården. Den första morgonen hade vi tyst bibelläsning följt av meditation över texten. Den andra morgonen firade vi gudstjänst med nattvard. Dessa aktiviteter ägde rum före frukost. Under lördagen och söndagen var det mera bibelstudium, längre tyst meditation samt indelning i mindre bönegrupper där vi bad och samtalande. Det fanns också tid för promenad och fika ute i solskenet. Jag vill gärna besöka Sörgården igen, eller uppleva Ashramgemenskap igen. Det var mycket givande på många sätt tycker jag. Du kan läsa mer på Sörgårdens hemsida:

www.sorgarden.kristnaashram.se

Fikapaus i solen under Ashramhelgen

Hälsning från styrelsen

När jag börjar skriva den här hälsningen har kriget i Ukraina pågått en månad. Vi har diskuterat om Syskonbandet ska göra en egen insamling för Ukraina men vi har ingen given kontakt där sedan tidigare. Däremot har ju var och

en av oss möjlighet att ge sitt bidrag genom någon av de många insamlingar som finns. Genom missionsarbetet stöder Syskonbandet synskadade i tre afrikanska länder. Stödet bygger på att vi har inarbetade kontakter som

förvaltar de medel vi bistår med. Just nu väcker situationen i Ukraina ett stort engagemang. Vi rekommenderar att man ger sitt bidrag till hjälpinsatser som man har förtroende för. SRF tar nu initiativ till att, via den europeiska synskaderörelsen European Blind Union (EBU), hjälpa synskadade flyktingar från Ukraina. Man kan ge sitt stöd till detta genom att sätta in en gåva på plusgiro 90 00 90-2 alternativt swisha till 9000902. Märk bidraget med "Ukraina".

I Syskonbandet summerar vi det gångna året och ser framåt. Vårt tema för årsmötet är "vägen framåt". Vi hoppas på många konstruktiva idéer från våra medlemmar. När föreningen bildades 1908 fanns ett särskilt behov som man direkt började göra något åt. Det var bristen på andlig litteratur i punktskrift. Man började direkt ge ut en tidning med material ur kristen press och information om föreningen. Dessutom personliga hälsningar och bönebrev. En sångbok i punktskrift blev snart tryckt och några uppbyggliga småskrifter.

Tänk gärna efter vilket eller vilka behov Syskonbandet kan ha en särskild uppgift att fylla mer än hundra år senare. Under gemenskapsdagarna på Hjälmargården får vi möjlighet att umgås med gamla och nya vänner och tillfällen att samtala om vår förenings väg in i framtiden. Och så är ju årsmötet den viktigaste instansen för beslut.

Vårt kansli ska flytta till ett nytt sammanhang, där också andra kristna organisationer finns. Det kommer att bli en hel del möbler, böcker, teknik och annat som vi inte längre behöver eller har möjlighet att förvara. Ta gärna kontakt med kansliet om du är intresserad av att få eller köpa saker från kansliet. Bland annat finns en del äldre böcker i punktskrift. Men jag vill betona att gamla trycksaker från Syskonbandets begynnelse får följa med i flytten.

Lars-Ove Arnesson, ordförande

Beredskapsdag på Almåsa

Är du förberedd för en kris, till exempel flera dagar med strömavbrott? Klarar du dig själv i ditt hem om något händer? Vill du få konkreta tips och verktyg för hur du eller någon äldre i din närhet kan undvika olyckor ute och inne?

Onsdagen 29 juni bjuder Syskonbandet, SRF och Almåsa samt Civilförsvarsförbundet i samarbete, in till en kursdag för att du ska känna dig tryggare.

10.00 Hemberedskap och 14.00 Senior-säkerhet, en och en halv timme vardera. Det finns möjlighet att äta lunch till självkostnadspris för den som så önskar. Dagen i övrigt deltar du i utan kostnad. De som håller i kursdagen är bland

annat Syskonbandets verksamhetsledare Tina Strömberg och SRF:s ansvarige för folkbildning Arne Jungelin. De båda har själva en synnedsättning och har gått instruktörsutbildning hos Civilförsvarsförbundet.

Platsen är Almåsa havshotell, Västerhaninge strax söder om Stockholm. Passa gärna på att ta några simtag i havet och en avkopplande stund på stranden efter kursdagens slut!

Anmälan genom Syskonbandet görs till tina@syskonbandet.se eller 08-641 30 95. Antalet platser är begränsat så vänta inte om du är intresserad.

Dags att välja ny styrelse

Nu är det återigen tid för Syskonbandets medlemmar att tycka till om vilka som ska sitta i vår styrelse. I år får du som betalat medlemsavgift rösta på tre kandidater. Här nedan följer en presentation av de som ställer upp i årets val. Vissa har kandiderat förut, andra är nya stjärnor i vår förening.

Lycka till med ditt beslut!

Pontus Nyman (nyval)

Ålder: 37 | Bor: Lund | Synstatus: Grav synnedsättning | Församling: Svenska kyrkan | Sysselsättning: Föreningsaktiv

Intressen: Mitt hjärta bankar mycket för musik, jag sjunger bland annat i kör. Jag älskar också att läsa böcker och tycker om att resa utomlands.

Vad gör dig extra glad? Att umgås med familj och vänner och mina katter.

Vad kan du tillföra i styrelsen? Jag kan tillföra ungdomlig energi och även min föreningskunskap. Jag har suttit i styrelse både inom kyrkan och i andra föreningar.

Vilka frågor brinner du för? Ungdomsfrågor och missionsfrågor

Vad är det bästa med Syskonbandet? Att få träffa både gamla och unga, att alla umgås och har det trevligt. Vi har en väldigt fin gemenskap.

Måns Högström (nyval)

Ålder: 47 | Bor: Uppsala | Synstatus: Synsvag | Församling: Uppsala Domkyrkoförsamling | Sysselsättning: Jobbar med yttre fastighetsskötsel

Intressen: Att vara ute och vandra och att träffa kompisar. Jag är också med i några olika föreningar och deltar i aktiviteter.

Vad gör dig extra glad? En god middag

Vad kan du tillföra i styrelsen? Förhoppningsvis lite nya idéer. Jag har suttit i några olika styrelser i föreningslivet så jag har mycket erfarenhet.

Vilka frågor brinner du för? Inget specifikt.

Vad är det bästa med Syskonbandet? Att få träffa likasinnade och vara i vår fina gemenskap.

Michael Liliequist (nyval)

Ålder: 55 | Bor: Uppsala | Synstatus: Blind | Församling: Svenska kyrkan | Sysselsättning: Diakoniassistent i Lagunda församling

Intressen: Jag tycker om att lyssna på böcker och att resa. Jag är också intresserad av idrott men utövar inte själv någon idrott just nu.

Vad gör dig extra glad? Att umgås med vänner.

Vad kan du tillföra i styrelsen? En hel del inspiration av olika slag. Jag vill motivera till ett vidare arbete. Jag vill lyfta upp behovet av både gemenskap och kristen tro. Jag vill visa på en bredd,

att det måste kunna finnas allt från gemenskap till retreats och djupare bibelstudier. Lärjungaträning är viktigt för mig.

Vilka frågor brinner du för? Mission är viktigt. Mission kan vara både att sprida evangeliet men också att kämpa för mänskliga rättigheter, att människor får samma möjligheter oavsett funktionsnedsättning.

Vad är det bästa med Syskonbandet?

Vi kommer från olika bakgrunder och vi kan dela både vår kristna tro och de svårigheter vi har. Det finns ett hopp i Syskonbandet som jag saknar i andra föreningar. Hoppet är så viktigt.

Sture Lyreskog (omval)

Ålder: 67 | Bor: Gävle | Synstatus: Gravt synskadad | Församling: Equmeniakyrkan | Sysselsättning: Advokat och driver eget företag.

Intressen: Jag är engagerad i Goda Nyheter, fd Gideoniterna. Annars tycker jag om att promenera och vara aktiv.

Vad gör dig extra glad? När jag kan hjälpa till och vara till nytta.

Vad kan du tillföra i styrelsen? Jag sitter i styrelsen nu och har inblick i verksamheten. Jag har god kunskap om juridiska frågeställningar. Jag är också intresserad av ekonomi och sitter i kapitalplaceringsgruppen.

Vilka frågor brinner du för?

Vårt internationella arbete, våra systerorganisationer i Afrika. Jag brinner även för att utveckla det som har varit ett av Syskonbandets "ben", nämligen att göra kristen litteratur tillgänglig. Nu handlar det mer om att vi ska lära oss använ-

da den teknik som finns, appar, scanning och annat. Det finns enorma möjligheter som vi behöver lära oss ta vara på. Det är vår primära uppgift, att nå människor, samverka och samarbeta.

Vad är det bästa med Syskonbandet?

Att vi har så god gemenskap. Vi sitter också på stora möjligheter, vi har god ekonomi och fantastisk personal.

Ulf Bengtsson (nyval)

Ålder: 58 | Bor: Gävle | Synstatus: Seende | Församling: Svenska kyrkan | Sysselsättning: Jurist, undervisar i juridik på högskolan i Gävle.

Intressen: Jag gillar att lira golf. Jag gillar även friluftsliv, att vara ute på fjället och åka skidor. Jag har också en del politiska uppdrag för Socialdemokraterna.

Vad gör dig extra glad? När jag känner att jag når fram till människor.

Vad kan du tillföra i styrelsen? Jag har en bred föreningserfarenhet sedan många år. Jag har haft flera styrelseuppdrag. Jag tror att jag kan tillföra både verksamhetsidéer och ekonomiskt kunskande.

Vilka frågor brinner du för? Jag har ett mångårigt förflutet inom parasportförbundet här i Gävle, så jag är intresserad av funktionshinderidrott. Jag brinner för att personer som har en funktionsvariation ändå ska kunna delta i aktiviteter.

Vad är det bästa med Syskonbandet?

Jag har varit väldigt lite aktiv i Syskonbandet, jag är stödjande medlem. Men det bästa med föreningen tycker jag är att ni erbjuder aktiviteter för synskadade och även kopplar verksamheten till tro.

Ann-Christine Folke (nyval)

Ålder: 55 | Bor: Vingåker | Synstatus: Synsvag | Församling: Equmeniakyrkan | Sysselsättning: Jag arbetar som diakon och församlingsföreståndare i Ekbackskyrkan i Vingåker.

Intressen: Musik och litteratur: jag tycker också mycket om att laga mat och baka.

Vad gör dig extra glad? Att umgås med nära vänner.

Vad kan du tillföra i styrelsen? Jag hoppas att jag ska kunna tillföra erfarenhet av församlingliv. Jag har haft flera församlingstjänster och är utbildad diakon och samtalsterapeut.

Vilka frågor brinner du för? Jag tänker mycket på hur man ska kunna få synskadade att, på ett naturligt sätt, känna sig hemma i en församling. Sådana frågor skulle jag vilja grotta ner mig i. Tillgänglighet kan vara så mycket. Det handlar dels om den praktiska logistiken, att kunna ta sig till sin körövning eller få hjälp vid kyrkfikat. Sedan har vi den teologiska aspekten av tillgänglighet, får man vara den man är? Finns det krav på att man ska vilja bli helad? Det absolut viktigaste i en gemenskap är att var och en får vara sig själv.

Vad är det bästa med Syskonbandet?

Det bästa rent allmänt tycker jag är att vi umgås över generationsgränserna, det är ganska ovanligt i samhället. Jag har varit medlem i 36 år och aldrig varit med om något annat sammanhang där det

har fungerat så bra. Ur ett personligt perspektiv tycker jag det bästa är att få vara i ett sammanhang där man inte sticker ut på grund av sin synskada.

Tesfaye Deriba (omval)

Ålder: 63 | Bor: Haninge | Synstatus: Blind | Församling: EFS och Mekane Yesus Kyrka | Sysselsättning: Tolk, men jag är socionom i grunden.

Intressen: Att prata med mina kompisar och att ta del av nyheter och utveckling. Jag får min information via internet så det blir mycket surfande.

Vad gör dig extra glad? Livet, att jag får leva. Den som lever upplever mycket.

Vad kan du tillföra i styrelsen? Jag har varit med i styrelsen en del men jag tror att jag har mer att ge. Jag vill träffa medlemmar och prata med dem och försöka utveckla Syskonbandet. Jag tror det är viktigt att skapa goda förutsättningar för de lokala grupperna att träffas.

Vilka frågor brinner du för? Jag brinner för mission och evangelisation, både i Sverige och utomlands. Jag skulle även vilja se yngre människor i vår förening. Jag skulle vilja vara med och starta upp en ungdomsverksamhet.

Vad är det bästa med Syskonbandet?

Det bästa är att träffa likasinnade, alltså kristna synskadade. Det betyder mycket att vi delar både tron och synskadan.

Verksamhetsberättelse för år 2021

Kristna synskadades förening Syskonbandet

Ordförandens inledning

Så är det åter dags att sammanfatta ett verksamhetsår med Kristna synskadades förening, Syskonbandet, som funnits sedan 1908. År 2021 var fortfarande präglad av pandemin med restriktioner i olika grad under året. Men glädjande nog kunde vi samlas till årsmöte och gemenskaps-dagar i skiftet juni-juli. Men möjligheten gavs även att delta digitalt. I föregående verksamhetsberättelse redogjordes för de tankar som fanns att ta ett första beslut om nedläggning av föreningen för att istället skapa en stiftelse med samma ändamål som föreningen. Omröstningen bland medlemmarna gav ett klart nej till detta och styrelsen fick inte heller något uppdrag av årsmötet att arbeta vidare med någon form av organisationsändring. Däremot har styrelsen under hösten diskuterat frågan om att flytta kansliet från Gotlandsgatan där kansliet funnits sedan försäljningen av den egna gården i början av 1990-talet. Nuvarande kansli är överdimensionerat och tillgängligheten är inte optimal för alla. En annan tanke har varit att komma närmare andra kristna organisationer. Så alldeles i slutet av verksamhetsåret 2021 togs beslutet av styrelsen att säga upp hyresavtalet för att under nästa år flytta till det ekumeniska centret i Alvik, fortfarande Stockholms kommun. Här följer nu den sedvanliga genomgången av vår förenings olika verksamhetsgrenar.

Kansli och personal

Som tidigare har Tina Strömberg varit fortsatt anställd på 75 % som verksamhetsledare och Britt-Marie Bergström på 50 % som kanslist och ekonomihandläggare. Isabelle Ulfsson har fortsatt anlitas som redaktör för medlemstidningen på konsultuppdrag. Hela året har arbetet mestadels skett på distans hemifrån, enligt rekommendationer utifrån fortsatta pandemisituationen i samhället. Under andra halvåret hyrde Missionsprovinsen vårt sammanträdesrum regelbundet för samlingar och mässor. Av vår egen verksamhet har en styrelsehög, en radiogrups-hög och en gemenskapsdag hållits på vårt kansli. I övrigt har enstaka personer övernattat i lokalen under året. Istället för att gå in i nytt treårsavtal för hyra av kanslilokalen på

Gotlandsgatan 46 sades kontraktet upp vid årsslutet med siktet att flytta till nya lokaler.

Radio/podd

32 nya avsnitt av Syskonbandets radio-program Klarsyn producerades under året. Bland annat fortsatte programserien om musikliv och i höstens säsong en programserie om frihet. Detta år när många lärt och vant sig vid digitala verktyg med bra inspelningsmöjligheter så har det möjliggjort intervjuer med personer spridda i landet, många medlemmar har på så vis medverkat i programmen. Avsnitten är inte längre bundna till begränsningen på 15 minuter utan kan variera i längd upp till 30 minuter och liknar på så vis mer format som podd. Klarsyn har vidgats i möjliga lyssnare genom att i år sändas även i Radio Hope

Classic. De som i år gjort programmen är Sofie Sundin, Lena Johansson, Anders Holmberg, Erik Bondesson, Isabelle Ulf-dotter, Tina Strömberg och Carl-Gustav Olofsson som haft det stora tekniska ansvaret.

Tidning

Medlemstidningen Syskonbandet har getts ut varannan månad med lite varierat antal sidor. Betraktelser, intervjuer med medlemmar om färskta händelser i deras liv, tävlingar, information om vad som är på gång i föreningen, debattinlägg och hälsningar från medlemmar både från när och fjärran är något av det som publicerats. Rubriken "Utblick" introducerades och är tänkt att fortlöpa, med internationellt anknutet inslag.

Prenumeration har erbjudits i punktskrift, storstil, inläst på CD och i mailutskick.

Den har även publicerats i olika format på vår hemsida. Inläsning och ljudredigering har gjorts av nr 1-4 av Anders Holmberg, Carl-Gustav Olofsson och Daniel Strömberg. Från och med nr 5 övergick all ljudhantering till att köpas av extern aktör. Ansvarig utgivare skiftade efter sommaren från Jenny Näslund till Lars-Ove Arnesson.

Årsmötesdagar

De i fjol uppskjutna årsmötesdagarna med temat "Frid" genomfördes 30 juni - 4 juli på Yxnerum Hotell & Konferens i Östergötland. Fredrik Lignell från Rytargårdskyrkan i Linköping var gästtalare i bibelstudium. I Forum Syskonbandet diskuterades styrelsens förslag om ombildning av föreningen till stiftelse, som en förberedelse inför årsmötet med beslut i frågan. I programmet Kroppsfrid visade Lena Näslund hur det går att massera egna spända muskler och Tina

Strömberg ledde en avslappningsövning. I Utmaningen tävlades det lagvis, i Öppen scen bjöds det på varierad underhållning och tid fanns för umgänge och bad i pool, sjö och jacuzzi. Flera delar av programmet gjordes möjligt att delta i på distans genom uppkoppling med digitala verktyget Zoom. Totalt närvarade 43 personer på plats och ett 10-tal på distans.

Temahelger

En helg helt på distans bjöds det in till den 5 - 7 mars på temat "Lärjungen". Det var bibelsamtal om lärjungens efterföljd, ensamhet och tröst i musiken. I temat hölls också andakter, söndagsgudstjänst och på lördagen en lekfull gemenskapsafton. Många medlemmar och andra med anknytning var det som medverkade denna helg, helt eller delvis, och ca 40 personer deltog.

Den helg i temat "Ljus" som var tänkt att genomföras på folkhögskola i Norrland styrdes istället om till en hellördag på Syskonbandets kansli i Stockholm 4 december. Det blev bibelsamtal om ljus, prat om levande ljus och det gjordes egna dekorativa och doftande geléljus. Information och samtal blev det även om hur Bibeln kan läsas. För flera blev det en helhelg tillsammans med gemensam övernattnings i enkelhet på kansliet. 13 personer var det som deltog.

Träffar och Studiecirklar på distans

Samtalsgruppen om Bibeln och Livet fortsatte träffas över telefon hela våren. Gruppen som önskar ta kontakt med kristna synskadade runt om i världen träffade ordförande i engelska Torch Trust över Zoom, fortsatte den tidigare tagna kontakten med indiska Coach Bahar och har haft mailkorrespondens

med Butan. Det har gjorts tre bokcirklar och de böcker som nu lästs och samtals utifrån är "Bottenkänning" av Fredrik Lignell, "Den som hittar sin plats tar ingen annans" av Tomas Sjödin och "Joni" av Joni Eareckson. Bönetelefonen har fortsatt med två tillfällen varje månad och Syskontelefonen styrdes om till att infalla på datumet 10 kl. 10:00 och 20 kl. 20:00 varje månad. Styrelsen kallade till medlemsmöte i mars och april för att ge chans till att ställa frågor och ge synpunkter på de förslag de lagt fram om omorganisering till stiftelse och omröstning om nedläggning av föreningen Syskonbandet. Den nya styrelsen efter årsmötet bjöd i november in till ett medlemsmöte för att presentera och höra medlemmars synpunkter om att flytta kansliet till nya lokaler och i december bjöds det in till Luciaafton med luciazquiz och andakt.

Lokala träffar

I oktober och november kunde Syskonbandsträffen i Stockholm hållas med mat och musikunderhållning. Ett nytt initiativ togs till träff i Göteborg och det blev en brunch med gemenskap och andakt den 14 december.

Nordiskt samarbete

Nordisk konferens var planerad till september i Sverige men utifrån rådande osäkra pandemisituation togs beslut i början av juli att skjuta på hela konferensen till nästa år. Danska KABB (Kristeligt Arbejde Blandt Blinde) har i år firat 100-årsjubileum med festlighet och återblickar med medlemmar. Den finska föreningen av kristna synskadade lades ner. I november hade de sitt sista årsmöte, men enskilda personer har fortsatt vara delaktiga i de nordiska planerings-

mötena inför konferens.

Yttre mission

TCAB - Tanzania, fick föreningsstöd om 7.000 SEK gemensamt från Syskonbandet och norska KABB. Detta stöd har bidragit att täcka kostnader för en medlemsdag för boendes i Tabora samt en helg av bibelstudium och korsvandring i Tabora för medlemmar från olika regioner med 40 deltagare. Samlingsdagar har även genomförts i två andra regioner under året men bekostats av kyrkor eller andra aktörer.

BCA - Etiopien, fick ett föreningsstöd om 18.000 SEK gemensamt från Syskonbandet och norska KABB. Detta har använts till kontorshyra och deras breda verksamhet. Utöver kontoret i huvudstaden har de fem regionala filialer med heltidsanställda och under året har de haft många medlemsmöten av olika slag om än inte i full utsträckning som planerat på grund av pandemin och oroligheter. Årsmötet nödgades de skjuta på.

UFSAMC - Kongo-Kinshasa, fick föreningsstöd om 18.000 SEK gemensamt från Syskonbandet och norska KABB. Föreningen har fortsatt försöka hålla verksamhet och medlemmar över ytan under ett svårt år av pandemins tredje våg, fattigdom och politisk oro med nybildat styre. Den 13 december avled ordförande Bernard Mokoko Mopepe, en nyckelperson både i att hålla samman föreningen och att hålla kontakten med Syskonbandet.

KECB - Tanzania, fick ett stöd om 16.000 SEK gemensamt från Syskonbandet och norska KABB. Kibreli Education Center for the Blind är kopplat till Fria Pingstkyrkorna i Tanzania och de har fortsatt

verka för förbättrad levnadsstandard och rättigheter för personer med synnedsättning samt motverka stigmatisering. De har producerat och distribuerat nyhetsbrev, studielitteratur och kristna böcker.

Norska KABB gjorde en extra insamlingsinsats till pandemistöd vilket fördelades på de tre föreningarna och förmedlades av Syskonbandet i början av året.

Nätverk

Arbetsgruppen Kyrka-Funktionshinder inom Sveriges Kristna Råd, där Syskonbandet är en del, bjöd under våren in till nätverksdagen "Befriande diakoni". För första gången hölls sådan helt digital och möjliggjorde för fler runt om i landet att delta. Synperspektivet framkom genom skådespelares läsning ur boken "On Sight and Insight" samt medverkan av Tina Strömberg i panelsamtal. Under året har Tina Strömberg även ingått i ett projekt inom Svenska Kyrkan där ett nätverk av präster och diakoner, som själva har synnedsättning eller engagerar sig för frågan, jobbat fram material som publicerats på kyrkans intranet med syftet att ge verktyg för en mer inkluderande och välkomnande kyrka för personer med synnedsättning.

Ekonomi

Coronaviruset fortsatte att slå hårt mot Sveriges ekonomi och restriktionerna i pandemins spår kom och gick. Trots detta kunde Syskonbandet glädjande nog samlas till gemenskaps- och årsmötesdagar i Yxnerum. Under hösten kunde även konferensrummet på kansliet hyras ut mer regelbundet. Syskonbandet hamnar på ett resultat om + 474.482 kr. för 2021. Kapitalplaceringsgruppen (KPG)

bestående av Enar Olsson och Sture Lyreskog har tillsammans med rådgivare hos Söderberg & Partners sålt av och placerat om värdepapper, vilket ledde till en reavinst på 1 miljon kr vid årets slut. Verksamheten finansieras mestadels av avkastningen på förvaltad kapital. Bidrag från Radiohjälpsfonden för ledsagaromkostnader och en summa från en fond som Svenska Kyrkan förvaltar har även inkommit. Medlemmar och andra som vill stödja föreningen har gett gåvor både allmänt och specifikt till den yttre missionen. Alla gåvor är värdefulla och tacksamt emottagna.

Medlemmar

Medlemsantalet var vid årets slut 292 st. varav 184 st. kristna syn-skadade och 108 st. stödjande. Medlemsavgifter kom in från 121 st. medlemmar. Under året välkomnades 4 st. nya kristna synskadade medlemmar och 5 st. stödjande. Till vår kännedom under året har 2 st. medlemmar gått till fridens hem. En medlem har begärt utträde.

Styrelsen

Den nya styrelsen konstituerade sig den 4 juli enligt följande:

Lars-Ove Arnesson (ordförande och personalansvarig)

Marie Bergström (vice ordförande)

Sture Lyreskog (sekreterare och ekonomiansvarig)

Madeleine Linder (ordinarie ledamot)

Tesfaye Deriba (ordinarie ledamot)

Enar Olsson (förste ersättare)

Carl-Gustav Olofsson (andre ersättare och andre sekreterare)

Styrelsen har under året haft 12 st protokollförda möten, endast ett hölls på kansliet medan de övriga hölls på Zoom.

AU (arbetsutskottet) har efter årsmötet bestått av Lars-Ove Arnesson, Sture Lyreskog och Marie Bergström. De har haft 3 st. protokollförda möten.

Ordförandens avslutning

Syskonbandet är en medlemsförening där varje enskild medlem både har behov och är en tillgång. Några av oss har fått särskilda uppgifter och uppdrag i vår förening. Föreningen har både styrelse, anställda och olika arbetsgrupper. Nu vill jag tacka styrelsen, de anställda på kansliet, redaktören, radiogruppen, missionsgruppen, kapitalplaceringsgruppen och alla andra som bidrar i bön, arbete och givande. Länken mellan syskon i

Syskonbandets Pingsthelg - Vägen framåt

Den 2 - 6 juni har vi Syskonbandsdagar på Hjälmgården. Har du inte redan anmält dig för att vara med så är det dags! I förra numret kunde du läsa övergripande om dagarna, om Hjälmgården och praktisk info. Här får du veta mer om vad programmet bjuder och om de som gästar oss för att förgylla våra dagar.

Bibelstudium/seminarium fredag 3 juni kl 10. Christine Wiklund låter oss inspireras i dagarnas tema "Vägen framåt" genom bibeltexter och egna erfarenheter. Christine är verksamhetsansvarig för Pingst Omsorg. Det innebär att hon stöttar Sveriges Pingstförsamlingar i deras arbete med funktionsnedsättning, psykisk ohälsa, relationer, våld i nära relationer och Trygg församling. Hon är del av SKR-gruppen (Sveriges Kristna Råd) som arbetar för frågor gällande kyrka och funktionshinder, där också Syskonbandet är representerat. Hon har sin arbetsplats på Equmeniska Centret dit vi är på väg att flytta. 35-åriga Christine har gedigen erfarenhet av arbete inom LSS och omsorg och hon är även engagerad inom att hitta nya vägar för församlingar.

hela landet och Norden ger stöd och uppmuntran. Olika grad av synnedsättning förenar oss men inte minst övertygelsen om att det finns något mer bortom oss själva, den makt som skapat världen. I psaltarpsalm 121 står det: "Hjälpen kommer från Herren, som har gjort himmel och jord." Och psalmen avslutas med orden: "Herren skall bevara dig i livets alla skiften, nu och för evigt."

I den förvissningen får vi tacka Gud och varandra för ännu ett år med Kristna synskadades förening Syskonbandet.

På styrelsens uppdrag
Ordförande Lars-Ove Arnesson och verksamhetsledare Tina Strömberg

Hennes absoluta favoritdel av Bibeln är Johannesevangeliet så stor chans finns till avstamp i detta den förmiddag hon kommer göra tillsammans med oss.

Föreställningen Barnatro söndag 5 juni kl 18.30. Sofia Thoresdotter, syskonbandsmedlem, musikterapeut, psykodramaterapeut, författare och trubadur, har gjort denna självbiografiska föreställning som vi nu bjuds att vara med om. Barnatro handlar om barns tro och om att tro på barn. Ibland behöver vi titta tillbaka för att hitta vägen framåt. Vi får följa Sofia på hennes väg från barn till tonåring. Den börjar med femåringen som tror att Gud är en tant som serverar kyrkkaffe i himlen. Den går via hemska skillingtryck, klämkäcka kroppspråkskonsulter och slutar i en oförlömlig julnatt. I föreställningen varvas musik med självbiografiska texter. Den tar upp frågor som: Vad ska jag tro? Vem ska jag tro på? Och om att tro på sig själv. Avslutningsvis ges publiken möjlighet att samtala och reflektera.

Pingstdagsgudstjänst söndag 5 juni kl 10. I Hjälmgårdens kapell firas det gudstjänst och medverkan blir det från Syskonbandet och från Ekbackskyrkan

med Ann-Christine Anki Folke i spetsen. Syskonbandsmedlemmen Anki är diakon och föreståndare i Vingåkers Equmeniaförsamling, Ekbackskyrkan. Tillsammans bjuder vi in till att fira gudstjänst och Pingst.

Vägen framåt för Syskonbandet fredag 3 juni kl 18.30. Ett tillfälle att specifikt samtala om Syskonbandets olika verksamhetsgrenar och vad vi vill fokusera på framöver.

Nationaldagsfirande måndag 6 juni. Tillbedjan i enhet för Sveriges land och folk.

Vi deltar i delar av den dag Hjälmgården bjuder in till på Sveriges nationaldag med många intressanta medverkande.

”Jag ber att de alla skall bli ett och att liksom du, fader, är i mig och jag i dig, också de skall vara i oss. Då skall världen

tro på att du har sänt mig. Den härlighet som du har gett mig har jag gett dem för att de skall bli ett och för att liksom vi är ett, jag i dem och du i mig, de skall fullkomnas och bli ett. Då skall världen förstå att du har sänt mig och älskat dem så som du har älskat mig.” (Joh 17:21-23)

Utöver ovan nämnda program händer det mycket mer dessa dagar av både lekfulla, andliga, viktiga, intressanta slag. Vad händer t.ex. på Öppen Scen efter lördagens årsmöte? Det är upp till dig som deltar! Stunder för att bara vara i gemenskap blir det också. Kanske är sommaren här i full blom och sol som kan njutas av i eller på Hjälmarens vatten!

Läs mer om dagarna i förra numret, på hemsidan eller ring kansliet. Anmälan senast 2 maj.

Nordisk konferens i Sverige 2022

Den 15 - 18 september ska vi äntligen ha vår efterlängtaade Nordiska konferens! Tillsammans vistas vi på vackra västkustens Åh stiftsgård och är med om ett varierat och inspirerande program. Ta denna chans att träffa nya och gamla vänner från våra systerföreningar i grannländerna!

Tema: Min plats i kyrkan - Möjligheter och svårigheter för mig som har en synnedsättning

Vi gästas av Lena-Maria Vendelius - kristen sångerska och inspiratör, född utan armar. Hon är känd från TV-program, sina många skivor, böcker, föreläsningar och engagemang för barn med funktionsnedsättning i världen, samt som mun- och fotkonstnär. Lena-Maria har även varit simmerska och är bland annat medaljör i Paralympics.

I inspirerande bibelundervisning med medverkande från våra olika föreningar

Lena-Maria Vendelius.

Foto: Johnny Lindgren/Me3dia

kommer vi att höra de goda nyheterna om hur Jesus kommer till människor trots hinder av olika slag.

Genom följande fyra seminarier, som du får välja bland, hjälper vi varandra att se de möjligheter som synskadade har i kyrkan och den lokala församlingen.

A: Inspiration, när jag ska bidra i församlingen.

B: Kan teknik hjälpa när jag vill hitta min

väg in i gemenskapen?

C: Inspiration, när jag måste lyssna och läsa

D: Vilka rättigheter har jag?

Programmet bjuder också på sinnesvandring, äventyr på vattnet för den vågade, besök i Uddevalla, deltagarafton och en hel del sång. Fullständigt program finns att läsa på Syskonbandets hemsida.

Plats: Åh Stiftsgård, som är vackert belägen vid den svenska västkusten, utanför samhället Ljungskile på den bohuslänska landsbygden. Gården med sina många byggnader har, utöver huvudbyggnad och kyrka, flera hus med logi i olika standard, samt mysiga sällskapsrum. Alla lokaler är tillgängliga för rullstol, hörselslinga finns och ledarhundar är välkomna.

Priser:

Vandrarhemsstandard tvåbäddsrum
1250 kr/person

Hotellstandard tvåbäddsrum 1550 kr/person (begränsat antal)

Enkelrumstillägg 600 kr

Hotellstandard innebär egen dusch och

toalett på rummet medan vandrarhemsstandard har toalett och dusch som delas med någon/några andra men alla har handfat på rummet. Priserna för deltagare är de samma som utlovades i fjol fastän kostnaderna ökat. Detta mycket kraftigt subventionerade pris gäller betalande medlemmar i Syskonbandet (i Sverige) och inkluderar utöver logi, all mat och programinnehåll samt ledsagning.

Resa & extrasubvention: Gemensam buss erbjuds från Göteborgs centralstation kl 15.00 på torsdagen och med ankomst på söndagen ca kl 15.00. 200 kr för tur & retur Göteborg-Åh med denna buss. Syskonbandet erbjuder rese-subvention för den del av din resa som överstiger 500 kr, med maximal subvention på 700 kr. Du har därtill vid behov möjlighet att ansöka om enskilt bidrag för deltagande i konferensen.

Anmälan: Varmt välkommen med din anmälan, senast 10 juni, till kansliet 08-641 30 95 eller tina@syskonbandet.se.

Har du frågor eller vill ha mer information är du hjärtligt välkommen att ringa eller mejla.

Utblick

Nyheter från Kongo

Mokoko, som varit en uppskattad ordförande för vår systerförening i Kongo, lämnade jordelivet i slutet av förra året. Månaderna efter hans bortgång var turbulenta för medlemmarna i UFSAMC, men nu är en ny ordförande vald.

Text: Isabelle Ulfsson

Den 13 december 2021 gick Mokoko bort efter en längre tids sjukdom. Han

hade tidigare fått ekonomiskt stöd från enskilda medlemmar i Syskonbandet för att kunna bekosta undersökning och röntgen eftersom han led av svåra smärtor i magen. Läkarna fann flera tumörer och en operation planerades in. Tyvärr blev Mokoko

Kimvundu Batuzola är ny ordförande för UFSAMC

allt sjukare och samma dag som operationen skulle genomföras avled han på sjukhuset. Mokoko blev 67 år.

Efter Mokokos bortgång har Gun Eriksson haft regelbunden kontakt med både familjen och andra medlemmar i föreningen. Hon har berättat för oss om Mokokos liv och om den oroliga tid som följde på hans död.

Mokoko var konstnär i grunden och gick på konsthögskolan i sin ungdom. Han utbildade sig till skulptör och drömmen var att arbeta med elfenben. Fram till 1989 var elfenben ännu helt lagligt att köpa, bearbeta och sälja. I takt med att Mokokos syn försämrades försökte han emellertid hitta ett annat material. Han upptäckte att lera fungerade bra men det var svårt att få tag på bra lera och möjligheter att bränna så till slut övergav han konsthantverket och började söka efter andra vägar till försörjning. I Kongo reser personer med nedsatt syn gratis i den kollektivtrafik som finns. Därför utnyttjades många synskadade vid den här tiden till att smuggla varor över floden mellan Kongo-Kinshasa och Kongo-Brazzaville. För många människor var smuglingen den enda inkomstkällan. UFSAMC har ända sedan starten haft inskrivet i sina stadgar att det är förbjudet för medlemmarna att tigga men att hitta en hållbar försörjning är fortsatt mycket svårt, speciellt bland personer som har en funktionsnedsättning.

Traditionen när någon gått bort är att de närmast sörjande stannar i hemmet under en sorgeperiod. Grannar och vänner kommer och hälsar på för att stötta och beklaga det som hänt. Mokokos änka Lutumba behövde ekonomiskt stöd för att kunna betala sjukhusräkningen och därmed få hämta ut sin makes kropp för att begrava honom. Barnen ville inte att hon själv skulle gå och hämta pengarna, de ansåg att hon borde respektera traditionen och inte lämna hemmet men för

Lutumba var det viktigt att gå iväg och göra det själv.

– Efter begravningen hade familjen och övriga medlemmar en minnesstund för Mokoko på föreningens center, berättar Gun.

Efter Mokokos död följde en orolig tid för medlemmarna i UFSAMC. Mokoko hade varit ordförande sedan 2006 och nu stod plötsligt föreningen utan stabilitet och styrning. Några medlemmar som tidigare dömts för korruption såg sin chans att återta makten.

– Det var tre personer i föreningen som blev dömda för bedrägeri i början av 00-talet. De försökte muta sig fria genom att sälja föreningens fastighet, säger Gun. Lyckligtvis kunde försäljningen stoppas genom att bland annat Syskonbandet hjälpte UFSAMC att ordna med nödvändiga papper på att föreningen äger huset. Det var även då föreningen blev officiellt registrerad. De tre medlemmarna blev uteslutna och fick avtjäna fängelsestraff. År 2014 fick de komma tillbaka som medlemmar under en testperiod på fem år. Allt gick bra och de hade till och med vissa förtroendeupdrag.

– Nu när Mokoko dog dök de här tre upp igen och ville få ansvar för föreningen, Lutumba är övertygad om att de återigen ville försöka sälja föreningens fastighet, säger Gun. Den här gången fick Lutumba hjälp av Kimvundu som satt i styrelsen som teknisk rådgivare. Fastigheten, centret där UFSAMC har all sin verksamhet, kunde återigen räddas.

Den 28 februari höll UFSAMC årsmöte och Kimvundu blev vald till ny ordförande. Vice ordförande är nu Mokokos änka Lutumba.

– Kimvundu är pastor och föreningen har stort förtroende för honom, säger Gun.

Kimvundu är 57 år och sjubarnsfar. Gun

säger att föreningens medlemmar verk-
ar vara vid gott mod med nytt hopp om
framtiden.

– Han bor dessutom bara kanske 500
meter från centret så det är perfekt,
säger Gun.

UFSAMC har nu återupptagit sin verk-

samhet efter pandemin. Varje måndag
samlas medlemmarna på centret.
Förhoppningen för framtiden är att kun-
na återuppta utbildningen i sömnad för
att ge både medlemmar och ungdomar
utanför föreningen möjlighet till försör-
jning. Utbildningen vänder sig alltså till
både seende och synskadade personer.

Ukrainska flyktingar besöker Syskonbandet

**Rysslands invasion av Ukraina och
det våldsamma krig som blossat upp
har knappast undgått någon. Här får
vi möta två av dem som flytt för sina
liv: 17-årige Yaroslav och hans mam-
ma Tetiana. I mars besökte de
Syskonbandets kansli på initiativ av
Tina Strömberg.**

Text: Isabelle Ulfsdotter Foto: Joachim Kåhlman

På ett flyktingboende i närheten av
Arlanda flygplats bor Yaroslav och hans
mamma Tetiana. Här bor även Yaroslavs
vän Alex med sin familj. Alex och
Yaroslav gick i samma skola, en
specialskola för synskadade barn och
ungdomar i Charkiv, Ukraina.

Dagen då kriget bröt ut vaknade Yaroslav
av ljud som påminde om fyrverkerier.
Han kollade klockan och konstaterade att
ingen skjuter fyrverkeri klockan 5 på mor-
gonen. Sedan förstod han att Ryssland
hade invaderat Ukraina och blev genast
klarvaken.

– Jag ringde mina vänner och min mam-
ma, säger han. Han berättar att han
inte var så rädd i början, han höll huvu-
det kallt och stannade kvar på skolan.
Många andra elever hade redan rest
hem till sina familjer. En vecka senare
detonerade en bomb i närheten av sko-
lan, som i det närmaste totalförstördes.
De elever och lärare som fortfarande var
kvar evakuerades nu så fort det gick.

– Vi lyckades komma med ett tåg till Lviv
och därifrån vidare till Polen med buss,

berättar Yaroslav. Vid det laget hade
även Tetiana lämnat hemmet. I Lviv fick
hon äntligen återförenas med sin son.

Nu är de båda i Sverige och har fått kon-
takt med Tina vars hjärta klappar lite
extra för just Ukraina. Tina var 16 år
första gången hon besökte landet, den
gången reste hon tillsammans med sin
farmor. På resan fick de bland annat en
inblick i missionsorganisationen Barnmis-
sionens arbete.

– Några av mina nära vänner finns i
Ukraina och lite av språket har jag lärt
mig. Aldrig kunde jag väl tro eller önska
att kunskaperna skulle komma till an-
vändning under dessa omständigheter,
säger Tina.

Tina fick kontakt med gänget från
Ukraina genom synskadade vänner i
Stockholm. Många har velat engagera
sig och hjälpa till. Behovet av social
gemenskap visade sig vara stort så Tina
beslöt sig för att bjuda in flyktingarna till
Syskonbandets kansli för en klassisk,

svensk fika. Kaffe och kanelbullar stod på menyn och ordet "fika" var ett av de första svenska ord de lärde sig. När de skulle gå hittade Yaroslav den stora, kongolesiska trumman som står i hallen på kansliet. Han berättade att han är trummis och frågade om han fick provspela.

– När han fick trumma loss blev han gladare än han varit på flera veckor, säger Tina.

Förutom musik har Yaroslav också ett stort fotbollsintresse. I Sverige har han fått möjlighet att prova på fotboll för blinda och nu tränar han varje söndag.

– I Ukraina spelade jag goalboll men jag har alltid velat testa fotboll, berättar han.

Medan vi pratar, skämtar och fikar ringer Tetianas mobil och hon går snabbt undan för att svara. Det är hennes

man som ringer. Han är militär och blev inkallad redan under krigets första morgon, sedan dess har Tetiana inte sett honom. Det märks att oron och ovissheten tär på både henne och Yaroslav, mitt bland skämt och skratt finns ilskan, maktlösheten och rädslan. Hur länge de får stanna i Stockholm vet de inte. Migrationsverket vill flytta dem till norra Sverige.

– Men vi vill inte flytta norrut, det sägs att det är väldigt kallt där, säger Yaroslav.

Yaroslav vill fortsätta gå i skolan, ta studenten och plugga vidare på universitetet. Tetiana funderar på att starta en foodtruck, en restaurang på hjul.

För den som vill hjälpa människor i krigets skugga finns flera möjligheter. Tina nämner Barnmissionen som arbetar i västra Ukraina med konkret hjälp till barn och familjer.

Yaroslav är trummis och när han fick trumma på Syskonbandets stora kongolesiska trumma blev han gladare än han varit på flera veckor.

Vad är Goda Nyheter?

Organisationen Goda Nyheter delar ut biblar till både skolor, hotell och sjukhus. De kan även tillhandahålla Bibeln i storstil. Goda Nyheter tillhörde tidigare The Gideons International (Gideoniterna) men sedan 2019 är de istället del av Share Word Global.

Du känner säkert igen de små röda biblar som brukar finnas på såväl hotell som sjukhus och även på vandrarhem och folkhögskolor. För många är den här typen av minibiblar starkt förknippade med organisationen Gideoniterna. Sture Lyreskog, medlem i Syskonbandet, har länge varit engagerad i organisationen som numera går under namnet Goda Nyheter. Han berättar att det inte bara handlar om ett namnbyte.

– Gideoniterna är bara för män, därför har vi valt att utträda, säger han. Istället ingår nu Goda Nyheter i den internationella organisationen Share Word Global. Även de nordiska ländernas Gideoniter har lämnat The Gideons International för att kunna välkomna kvinnliga medlemmar.

Den svenska grenen av Gideoniterna startade redan 1919, då som en förening för "kristliga köpmän". På 1960-talet inleddes samarbetet med The Gideons International och några år senare anslöt sig föreningen till federationen. Nu, hundra år efter att föreningen först såg dagens ljus, var det dags för en uppdatering av stadgar och regler.

De biblar som Goda Nyheter delar ut är egentligen inte hela Bibeln, det är Nya Testamentet med tillägg av Psaltaren. Den finns även att få i storstil för den som behöver. Goda Nyheter besöker bland annat skolor för att prata om tro

och erbjuda biblar. Sture berättar att det är mycket roligt och inspirerande att prata med skolungdomar.

– Ungdomarna har många frågor, inte minst de som har muslimsk bakgrund, de är väldigt nyfikna på det som vi pratar om, säger han.

Goda Nyheter samlar även in pengar för att trycka och administrera biblar till människor i Indien och Kina.

Isabelle Ulfsdotter

Lyssna på Syskonbandets egen radio KLARSYN!
Du hittar alla program på
www.syskonbandet.se/klarsyn

Krönika: Gud måste tåla kritik

I februari var det premiär för Gud som haver barnen kär, en dokumentärserie på SVT om barn som vuxit upp i slutna, religiösa rörelser. Vi får möta muslimer, Jehovas vittnen och mormoner, men också flera personer från den svenska frikyrkan. Reaktionerna från frikyrkovärlden lät inte vänta på sig. I tidningen Dagen har debattartiklarna avlöst varandra. Förvånansvärt många av skribenterna tar till argumentet "inte alla kristna", något vi känner igen från Metoo-kampanjen då många män höjde sina röster och ropade "inte alla män".

I dokumentärserien beskrivs hur barn blivit skrämde med predikningar om helvetets eviga eld. Vi får höra om rädslan för att förlora sin familj om man inte lever i enlighet med kyrkans regler. Flera av de intervjuade berättar att de har fått inpräntat att Gud hör deras tankar, även de syndiga, och dömer utifrån det. Unga homosexuella har blivit lärda att de har en sjukdom och måste bli botade.

Naturligtvis resonerar inte alla kristna på det här sättet och alla samfund agerar inte så här. Det finns mycket som är fint och värdefullt i frikyrkan, ungdomsverksamhet, läger, musik, kreativitet och glädje. Men den här dokumentärserien handlar inte om det, det är nämligen inte där, i verksamheten, problemet ligger. Därför blir det underligt när kristna debattörer fokuserar på scouting och andra fritidsaktiviteter. Problemet ligger i förkunnelsen, i det kyrkan presenterar för barn och unga. Den som talar från en talarstol har en oerhörd makt, när makten missbrukas tjänar man inte längre det som är gott.

Själv kom jag till Pingstkyrkan som tonåring, utan andra band till församlingen än mina vänner. Jag hade fina år i kyrkan och var engagerad i både

lovsångsteam och cellgrupper. Men trots att jag inte vuxit upp innanför kyrkans väggar känner jag igen mig i en del av det intervjupersonerna i serien beskriver. Det finns en förkunnelse som i stora drag går ut på att "du har en fri vilja, men det finns bara en väg att välja om du inte vill hamna i helvetet." För mig blev just detta det mest skadliga, att inte få göra mina egna misstag, prova mina egna vägar och, framförallt, söka mina egna svar. I min församling ansågs det farligt att tänka alltför självständigt. Vi uppmanades att lyssna på kristen musik och läsa kristen litteratur och inte engagera oss så mycket i det "världsliga". Jag kan känna att jag missade viktiga saker jag hade kunnat lära mig om mig själv. Som vuxen har jag tagit igen lärdomarna men det hade inte behövt ta så lång tid.

Om vi tror att Gud har skapat allt, från sandkorn till människor, är det också rimligt att tro att Gud tål att bli ifrågasatt. I Bibeln liknas ofta tron och livet med Gud vid ett hus. Då föreställer jag mig ett rejält timmerhus, som står i alla väder, som överlever jordbävningar och hårda vintrar, som till och med kan plockas ner och byggas upp igen på ett nytt ställe. Ett timmerhus har, om det är byggt på rätt sätt, en livslängd på många hundra år. Så vill jag tänka mig den tro jag lever med: som ett hus som står kvar oavsett hur mycket det skakar. För vad är det värsta som kan hända? Kanske skakar det så mycket att något förändras, kanske spricker ett fönster fram där det tidigare inte fanns, kanske får solen lysa in i ett tidigare mörkt hörn. Jag tror det är det som kallas utveckling. Om det hus som bibeln representerar är så ömtåligt att det faller för att jag söker mig själv, faller av att min värld skakar, då vill inte jag vara kvar i den byggnaden.

Isabelle Ulfsson

Boktips

Sture Lyreskog bad sin bibliotekarie plocka fram några goda boktips från Legimus. Två av dem kommer här. Håll utkik i kommande nummer av tidningen för fler tips från biblioteket.

När jag bröt mot buden – en vandring genom fastan med budorden som vägvisare av Maria Küchen

Kristenhetens stora fastetid är de 40 dagarna före påsk. Maria Küchen, författare och kulturskribent med existentiella frågor i centrum, reflekterar över synden som lagens skugga i en serie personliga betraktelser där fastans söndagar korsbefruktas med tio Guds bud. Budorden hjälper att få syn på synden i livet - och det behövs om syndabekännelsen och nåden ska få någon mening.

Leva eller överleva – om konsten att släppa taget av Robert Eriksson

Robert Eriksson, pastor i Betlehemskyrkan i Göteborg, skriver om vår tids prestations- och konsumtionskultur som ställer krav på kontroll över livet. Hans tro är att den djupa glädjen i livet

kommer när människor vågar släppa taget om allt det som inte går att kontrollera och överlämnar livet till Gud. Det behövs ingen väntan, det kan göras redan nu. Konsten att släppa taget innebär en väg framåt, från att överleva till att leva livet fullt ut.

SYSKONBANDET

- medlemstidning för Kristna synskadades förening Syskonbandet.

Tidningen ges ut på punktskrift, svartskrift, CD och på e-post. Tidningen finns också på vår hemsida, www.syskonbandet.se/medlemstidning.

Adress: Syskonbandet, Gotlandsgatan 46 5tr, 116 65 Stockholm

Telefon kansli: 08-641 30 45, 08-641 30 95 E-post: kansliet@syskonbandet.se eller redaktion@syskonbandet.se.

Ansvarig utgivare: Lars-Ove Arnesson

Redaktör: Isabelle Ulfsdotter

Grafisk formgivning: Joachim Kåhlman

Plusgiro: 3 64 49-7

Swish: 123 148 8220